

SOFYAN

SABĀ ILĀHİ

BESTE: Muhibbiy-yül
Cerrāhi

GÜFTE: HÜSETİN SİRET Bİ

Ey mih ri Lā ye zā Lin meh tā bi müs te ni ri
 en va ri kib ri ya ya sen sin ye gā ne maz har
 Zā tın La za tı ak des ol muş tu zar fu maz raf
 dil ler de is mi pa kin AL Lah i le be ra ber.

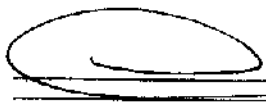
ASTAN HERK

I) Ey mihr-i Lā-yezāt'in mehtāb-ı müsteniri
 Envār-ı kibriyā'ya sensin yegāne mazhar
 Zātında zāt-ı akdes olmuştı zarf u mazruf
 Dillerde ism-i pākin Allah ile berāber

II) Sensin Nebi-i ümmi ārif kemāl-i Hakka
 Arif kemal-i zātın yalnız Hudā-i ekber
 Asr-ı saādetinde gelmek nasib olaydı
 Görmüş olurdu bittāh Allahı görmeyenler

III) Bin yıl çalısā āhid mā'budiyya erişmez
 Vuslat-ı seray-ı Hakka aşkın yegāne rehber
 Mirācım oldu cānān rüyāda ittifatın
 Lūtfet cemāl-i pākin bīdār iken de göster

IV) Mahbūb-ı müctebāsın sultan-ı enbiyasın
 Uşşāka reh-nümiāsın sen ey şefi-i malışer
 Sîret ne söyliyeğim meddah-ı kibriyâdır
 Tavsiye muhtedice mi mehtabı kirm ü ahter

 İsmail

Ey mihr-i lâ-yezâl'in mâhtâb-ı müstenîri
 Envâr-ı Kibriyâ'ya Sen'sin yegâne mazhar
 Zâtınla Zât-ı Akdes olmuşdu zarf u mevrûf
 Dillerde ism-i pâkin Allâh ile berâber
 Sen'sin Nebî-i Ümmü Ârif kemâl-i Hak'ka
 Ârif kemâl-i Zât'ın yalnız Hüdâ-i ekber
 Mir'ât-ı Hak-nümâsın tevhîd ile mücellâ
 Kim anda Hüsn-i mutlak nûrivle cilve evler
 Uşşâk-ı zârı varken bî-had O Kibriyâ'nın
 Mâ'sûk-ı münferîdsin Mevlâ'ya ey Peygamber
 Asr-ı seâdetinde gelmek hasîb olaydı
 Görmüş olurdu billâh Allâh'ı görmeyenler
 Hüsnün yanında mâhtâb sönmüş çerâba benzer
 Leylâ misâli hûbân pâyinde zill-i kemter
 Ey Yâr kâinâta şâmil füyûz-ı sevdâ
 Aşkanla müncelîdir bizzât Allâh-ü ekber
 Bin yıl çalışsa âbid mâ'bûduna erişmez
 Vuslat-serây-ı Hak'ka aşkın yegâne rehber
 Encümle mân gökde bir levha-i muallâ
 Kim Hâce-tül vedâyı intâr ederdi manzar
 Nâm-ı bülendin ey Yâr menkûş-ı arz-ı izzet
 Âyât-ı zül-Celâl'in çepeçevre bâle-küster
 Münkîrlerin yüzünde nâr-ı câhim alev-rız
 Vechinde mi'mininin pâ-bende nûr-ı akmer
 Vahdet-gehimde her şeb Sen'sin enîs-i rûhum
 Tenha Seninle kalmak bir zevk-i vuslat-âver
 Mi'râcam oldu Cânâî ru'yâda iltifâtın
 Lûtfet Cemâl-i pâkin bîdâr iken de göster
 Olsam gubâr-ı pâvin Mevlâ'ya yol bulurdum
 Derdim : Habîb'inin ben pâimâliyem serâser
 Mâ'sûk-ı bî-rakîbin müştakiyem ki, bende
 Pây-ı seâdetinden vardır mübârek izler
 Ben hâk-sâr-ı aşkı dîr etme devletinden
 Senden budur ilâhî maksûd-ı abd-i'ahkar
 Boynum bûkûk yüzümde ağılardı seyyiâtım
 Takbîl ederdi pâvin gözyaşlarım mükerrer
 Mahbûb-ı Müctebâ'sın Sultân-ı Enbiyâsın
 Uşşâka reh-nümâsın Sên ey Şeffî-i mahşer
 Sîret ne söyliyeyim maddâhı Kibriya'dır
 Tavsîfe mukâtedir mi mehtâbı kirm ü ahter